

Bibeltekster til temaet 'fundament'

Den brændende tornebusk

(Anden Mosebog kap. 3)

¹ Moses vogtede får for sin svigerfar Jetro. Han førte fårene langt ud i ørkenen, og en dag nåede han helt ud til Horebbjerget. ² Der viste Guds engel sig for ham i en brændende tornebusk. Moses lagde først mærke til, at busken blev ved med at brænde, uden at den blev ædt af ilden, ³ og han blev nysgerrig og ville undersøge det nærmere. ⁴ Men da Gud så, at han nærmede sig, råbte han til ham inde fra busken: »Moses!«

»Ja. Det er mig,« svarede Moses.

⁵ »Du må ikke komme nærmere. Tag dine sandaler af, for den jord, du står på, er hellig. ⁶ Jeg er dine forfædres Gud. Abraham, Isak og Jakobs Gud.«

Moses tog hænderne op foran ansigtet, for han var bange for at se Gud.

⁷ »Jeg har set mit folks lidelser i Egypten,« sagde Gud. »Og jeg har hørt deres klager over dem, der undertrykker dem. ⁸ Derfor vil jeg befri mit folk fra egypterne og tage dem med til et dejligt land med plads til dem. Et land, der flyder med mælk og honning. Landet, hvor hittitterne, amoritterne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne bor nu. ⁹⁻¹⁰ Jeg har set, hvor brutalt egypterne behandler mit folk, og derfor vil jeg sende dig afsted til Farao. Du skal føre israelitterne ud af Egypten.«

¹¹ Moses svarede Gud: »Hvordan skulle jeg kunne gå op til Farao og få israelitterne med ud af Egypten?«

¹² »Fordi jeg er med dig,« svarede Gud. »Hav tillid til mig. Du vil komme til at føre mit folk ud af Egypten, og en dag vil I tilbede mig her på dette bjerg.«

¹³ Moses var stadig ikke overbevist og sagde til Gud: »Men forestil dig, at jeg siger til israelitterne, at det er deres forfædres Gud, der har sendt mig. Så vil de spørge mig, hvad han hedder. Og hvad skal jeg så svare?«

¹⁴ Gud svarede: »Jeg er den, jeg er! Du kan bare kalde mig 'Den, der er', og sige til dem: ›Den, der er, har sendt mig!«

¹⁵ Gud fortsatte: »Du skal også sige: ›Det er jeres forfædres Gud, Abraham, Isak og Jakobs Gud, der har sendt mig.‹ ¹⁶ Du skal samle de mest erfarne og respekterede israelitter og fortælle dem, at Gud viste sig for dig. ¹⁷ Sig til dem: ›Gud har besluttet at føre jer væk fra lidelserne i Egypten og tage jer med til kanaanæerne, hittitterne, amoritterne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitternes land. Et land, hvor det flyder med mælk og honning.‹ ¹⁸ Så vil de lytte til dig. Derefter skal du og israelitternes mest respekterede mænd, folkets ledere, tage op til Farao og fortælle, at israelitternes Gud har vist sig for jer. Bed ham om lov til, at hele folket må rejse tre dage ud i ørkenen, så I kan ofre til jeres Gud. ¹⁹ Jeg ved godt, at Farao ikke vil lade jer rejse, medmindre han er tvunget til det. ²⁰ Men det

skal han blive! Jeg slipper mine voldsomme kræfter løs over Egypten, så skal han nok lade jer gå. ²¹ Jeg sørger for, at egypterne får respekt for israelitterne, så meget at I ikke kommer til at tage tomhændede afsted. ²² Jeres kvinder skal bede nabokonerne om alt, hvad de ejer af sølv og guld og tøj. Det skal jeres drenge og piger have på. Sådan plyndrer I Egypten!«

Herren er min hyrde

(Salmernes Bog kap. 23)

¹ Af David.

Herren er min hyrde, jeg savner ingenting.

² Han lader mig ligge i den grønne eng.

Han fører mig til det stille vand.

³ Han giver mig mod og viser mig vej,
den rette vej.

⁴ Selvom jeg går i dødsskyggens dal,
frygter jeg ingenting,
for du er med mig, du er min hyrde,
du gør mig tryg.

⁵ Du dækker bord til mig,
mens mine fjender må se på.
Du fylder mit bæger til randen,
du stryger min pande med olie.

⁶ Gud viser mig sin godhed,
han er trofast imod mig, så længe jeg lever,
jeg skal bo i Guds hus
alle mine dage.

Gud har udvalgt dig

(Lukasevangeliet kap. 1 vers 26-56)

²⁶ Da Elisabeth var i sjette måned, sendte Gud Gabriel afsted til byen Nazaret i Galilæa, ²⁷ hvor der boede en ung pige, Maria. Hun var jomfru, men forlovet med Josef, en mand, der var efterkommer af kong David. ²⁸ Englen kom ind til hende og sagde: »Gud har udvalgt dig, Maria. Du er noget særligt i hans øjne.« ²⁹ Maria blev forvirret over at få den besked og undrede sig over, hvad ordene skulle betyde, ³⁰ men englen fortsatte: »Du skal ikke være bange, Maria, for Gud har udvalgt dig. ³¹ Du vil

blive gravid og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. ³² Han får stor magt og vil blive kaldt Guds søn. Gud vil give ham Davids, hans stamfars, trone, ³³ og han vil altid herske over Jakobs slægt. Hans kongedømme vil vare evigt.« ³⁴ »Men hvordan skal det kunne lade sig gøre, når jeg ikke har været sammen med en mand?« spurgte Maria. ³⁵ Englen svarede: »Helligånden vil komme til dig, og den Højeste vil lade sin kraft hvile over dig. Derfor bliver dit barn helligt, og folk vil forstå, at han er Guds søn. ³⁶ Elisabeth, som du er i familie med, er også gravid med en søn, selvom hun ikke længere er ung. Hun blev kaldt 'Den barnløse', men nu er hun i sjette måned. ³⁷ Der er ikke noget, Gud ikke kan.« ³⁸ »Jeg underkaster mig Gud,« sagde Maria. »Lad det gå sådan, som du har sagt!« Så forlod englen hende.

³⁹ Maria tog omgående afsted og rejste til Judæas højland, til den by, hvor Zakarias boede. ⁴⁰ Hun trådte ind i huset og hilste på Elisabeth, ⁴¹ og i samme øjeblik sparkede barnet heftigt i Elisabeths mave, og hun blev fyldt af Helligånden. ⁴² »Gud har velsignet dig frem for alle andre kvinder, Maria, og han har velsignet barnet i din mave,« udbrød Elisabeth. ⁴³ »Det er en stor ære, at du, der er mor til min herre, kommer til mig. ⁴⁴ Jeg mærkede jo barnet bevæge sig af glæde i maven, da du hilste på mig. ⁴⁵ Du er velsignet, fordi du troede på det, Gud sagde. Det hele vil gå i opfyldelse.«

⁴⁶ Så sagde Maria:

»Jeg takker Gud af hele mit hjerte

⁴⁷ jeg glæder mig over,
at han er min frelser.

⁴⁸ Han har udvalgt mig, selvom jeg ingenting er værd.

Fra nu af vil alle mennesker kalde mig velsignet,

⁴⁹ for Gud er fuld af magt, og han har gjort store ting for mig.

Hans navn er helligt!

⁵⁰ Han tager sig af alle dem, der
frygter og respekterer ham – i slægt efter slægt.

⁵¹ Han bruger sin stærke arm til store handlinger,
og dem, der har nok i sig selv, spreder han for alle vinde.

⁵² De store støder han ned fra deres troner,
og de små løfter han op.

⁵³ Gud giver gode gaver til de sultne,
og de rige sender han væk med tomme hænder.

⁵⁴ Han sørger for sit folk
og holder fast ved sin omsorg,

⁵⁵ sådan som han lovede vores forfædre, Abrahams slægt – i al evighed.«

⁵⁶ Maria blev boende hos Elisabeth i tre måneder, før hun vendte hjem.

Det, Gud sagde, blev menneske i kød og blod

(Johannesevangeliet kap. 1 vers 1-18)

¹ Alting begyndte med, at Gud talte. Hans ord var hos ham, og det var en del af ham. ² Ordet var hos Gud, før alting blev skabt. ³ Med det skabte han alting, og uden det fandtes der ikke noget.

⁴ Livet lå i ordet, og livet var menneskers lys. Det skinner for os i mørket, ⁵ og mørket har ikke kunnet vinde over det.

⁶ Der kom en mand, der hed Johannes. Han var sendt af Gud ⁷ og kom for at fortælle om lyset, så alle kunne tro på Gud. ⁸ Johannes var ikke selv lyset, men kom for at fortælle om det. ⁹ Det rigtige lys, der skinner for alle mennesker, var på vej ind i verden.

¹⁰ Det, Gud sagde, var i verden. Verden var blevet skabt ved hjælp af Guds ord, men verden forstod det alligevel ikke. ¹¹ Ingen tog ordet til sig, selvom det kom til mennesker, der burde kende det. ¹² Det var kun nogle få, der tog imod det. Det var dem, der troede på Gud, og de fik lov til at blive Guds børn. ¹³ Det blev de ikke ved en almindelig fødsel, eller fordi mennesker ville det, men fordi Gud ville det.

¹⁴ Det, Gud sagde, blev menneske i kød og blod og slog sig ned hos os, og vi så hans guddommelighed. Han var Guds eneste søn, fuld af Guds kærlighed og sandhed. ¹⁵ Johannes fortalte om ham: »Det var ham, jeg tænkte på, da jeg sagde: Den, der kommer bag efter mig, har været til længe før mig, og han har meget større betydning.«

¹⁶ Han er fuld af guddommelighed, og den deler han ud af til os – helt uden at vi har fortjent det. ¹⁷ Guds lov fik vi gennem Moses, men hans kærlighed og sandhed kom gennem Jesus Kristus. ¹⁸ Ingen har nogensinde set Gud, men hans eneste søn, der er tæt på sin far, har vist os, hvordan Gud er.

Du er Messias

(Markusevangeliet kap. 8 vers 22 – kap. 9 vers 9)

²² Så kom de til Betsaida. Folk bragte en blind mand hen til Jesus og bad ham om at røre ved ham.

²³ Jesus tog den blinde mand i hånden og førte ham uden for landsbyen. Så spyttede han på hans øjne, lagde hænderne på dem og sagde: »Kan du se noget?« ²⁴ Manden så op og svarede: »Jeg kan vist se nogle mennesker; de ligner træer, men de går omkring.« ²⁵ Jesus lagde hænderne på hans øjne igen, og så fik manden synet helt tilbage; han var helbredt og kunne se alting tydeligt. ²⁶ Jesus sendte ham hjem og sagde: »Lad være med at opsøge nogen i landsbyen.« ²⁷ Jesus og disciplene gik ud til landsbyerne omkring Cæsarea Filippi. På vejen spurgte han dem: »Sig mig, hvem siger folk egentlig, jeg er?« ²⁸ »Nogle tror, du er Johannes Døbereren,« svarede de, »andre siger Elias. Der er også dem, der mener, du er en af profeterne.« ²⁹ »Men hvad med jer,« spurgte han, »hvem tror I, jeg er?« Peter svarede: »Du er Messias.« ³⁰ Så sagde Jesus, at de under ingen omstændigheder måtte sige det til nogen.

³¹ Han gav sig til at forklare dem, hvad der skulle ske med ham. Han sagde det ligeud: »Jeg, Menneskesønnen, vil blive forkastet og mishandlet af det jødiske råd. Jeg vil blive slået ihjel, men

efter tre dage vil jeg stå op fra de døde igen.«³² Peter trak ham til side og bebrejdede ham det, han havde sagt,³³ men Jesus vendte sig om, så på de andre disciple og begyndte at skælde Peter ud: »Forsvind, Satan. Du tænker ikke som Gud, men som et menneske.«

³⁴ Så samlede Jesus disciplene og en stor flok mennesker omkring sig. Han sagde: »Hvis nogen vil slutte sig til mig, må han opgive sig selv, tage sit kors op og være parat til at gå i døden med mig.³⁵ Den, der kun tænker på at redde sit liv, vil miste det, men den, der mister sit liv for min og troens skyld, han redder det.³⁶ Hvad får du ud af at erobre hele verden, hvis du mister dit liv?³⁷ Et menneske kan jo ikke købe livet tilbage.³⁸ I lever i en umoralsk og gudløs tid, og hvis I ikke vil kendes ved mig og mit budskab, vil jeg, Menneskesønnen, heller ikke kendes ved jer, når jeg kommer tilbage med guddommelig magt sammen med de hellige engle.«

¹ Til sidst sagde Jesus: »Hør nu her. Nogle af jer, der står her, kommer ikke til at dø, før I har set, at Guds kongerige er blevet til virkelighed.«² Seks dage senere tog Jesus Peter, Jakob og Johannes med sig op på et højt bjerg, hvor de kunne være helt alene. Der blev Jesus forvandlet for øjnene af dem,³ og hans tøj blev lysende og overjordisk hvidt.⁴ Nu så de også profeten Elias og selveste Moses, der stod og talte med Jesus.⁵ Så sagde Peter: »Det er godt, at vi er her, rabbi. Skal vi ikke bygge tre hytter, en til dig, en til Moses og en til Elias?«⁶ Han vidste nemlig ikke, hvad han skulle sige, for disciplene var ude af sig selv af angst.⁷ I det samme kom der en sky ind over dem, og inde fra skyen lød der en stemme: »Det er min søn, som jeg elsker. I skal lytte til ham.«⁸ De så sig omkring, og nu kunne de pludselig kun få øje på Jesus.⁹ På vej ned ad bjerget sagde Jesus, at de ikke måtte fortælle, hvad de havde set. »Ikke før jeg, Menneskesønnen, er stået op fra de døde,« sagde han.

Giv mig noget at drikke

(Johannesevangeliet kap. 4 vers 7-21)

⁷ Der kom en samaritansk kvinde ud for at hente vand, og Jesus bad hende om noget at drikke.⁸ Hans disciple var gået ind til byen for at købe mad.⁹ Kvinden sagde: »Du er jøde, og jeg er en samaritansk kvinde. Hvordan kan du finde på at bede mig om noget at drikke?« Jøderne undgik samaritanerne for enhver pris.¹⁰ Jesus svarede: »Hvis du vidste, hvad Gud giver, og hvem det er, der siger: ›Giv mig noget at drikke,‹ så ville det være omvendt. Du ville bede mig om noget at drikke, og jeg ville give dig kildevand.«¹¹ »Herre,« sagde kvinden, »du har ingen spand, og brønden er dyb. Hvor vil du få vandet fra?«¹² Tror du da, at du er større end vores stamfar, Jakob? Det var ham, der gav os brønden, og både han, hans sønner og hans kvæg har drukket vand fra den.«¹³ »Alle, der drikker af vand fra brønden, bliver tørstige igen,« svarede Jesus.¹⁴ »Men den, der drikker af det vand, jeg giver ham, vil aldrig mere blive tørstig. Det vand, jeg giver ham, vil nemlig springe som en kilde i ham, så han får evigt liv.«¹⁵ »Herre, giv mig noget af det vand,« sagde kvinden, »så jeg ikke bliver tørstig mere og ikke er nødt til at gå herud efter vand.«

¹⁶ Jesus sagde: »Gå hjem og hent din mand, og tag ham med herud.« ¹⁷ »Jeg har ikke nogen mand,« svarede kvinden, og Jesus sagde: »Det er rigtigt, at du ikke har en mand. ¹⁸ Du har haft hele fem mænd, og ham, du har nu, er ikke din mand, så det har du ret i.«

¹⁹ »Herre,« sagde hun, »du må være profet. ²⁰ Vores forfædre bad til Gud her på bjerget, men I jøder siger, at man skal tilbede Gud i Jerusalem.« ²¹ »Tro mig,« sagde Jesus til kvinden, »den tid kommer, hvor man hverken skal tilbede Gud her eller i Jerusalem.

Jesus, jødernes konge

(Matthæusevangeliet kap. 27 vers 35-55)

³⁵ Så hængte de ham op på korset, og bagefter delte de hans tøj imellem sig ved at trække lod om det. ³⁶ Så satte de sig ned og holdt vagt. ³⁷ Over hans hoved havde de sat et skilt med anklagen mod ham: »Jesus, jødernes konge«.

³⁸ De henrettede også to røvere på hver sit kors, en til højre og en til venstre for Jesus. ³⁹ Når folk kom forbi, rystede de på hovedet. ⁴⁰ »Var det ikke dig, der kunne rive templet ned og bygge det op igen på tre dage?« spurgte de hånligt. »Hvis du er Guds søn, så red dig selv og kom ned fra det kors.«

⁴¹ De ledende præster kom også og gjorde grin med ham sammen med de andre fra det jødiske råd:

⁴² »Andre har han reddet, men han kan ikke redde sig selv. Hvis han er jødernes konge, må han hellere se at komme ned fra korset, så vi kan tro på ham.

⁴³ Han stoler på Gud, så lad Gud redde ham, hvis han da vil. Han tror jo, han er Guds søn.« ⁴⁴ Røverne, der hang ved siden af, hånede ham på samme måde.

⁴⁵ Ved middagstid blev det bælgmørkt over hele landet, og det varede i flere timer. ⁴⁶ Ved tretiden råbte Jesus højt: »Eli, eli, lema sabaktani?« Det betyder 'min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?' ⁴⁷ Nogle af dem, der stod i nærheden, misforstod det og sagde: »Han kalder på Elias.« ⁴⁸ Straks løb en af dem hen og tog en svamp, fyldte den med sur vin og rakte den op til Jesus på et spyd, så han kunne drikke af den. ⁴⁹ »Vent lidt,« sagde de andre. »Lad os se, om Elias kommer og redder ham.« ⁵⁰ Jesus råbte en gang til, og så døde han.

⁵¹ I det samme blev forhænget i templet revet midtover, fra øverst til nederst, og jorden rystede, og klipperne slog revner. ⁵² Gravene åbnede sig, og ligene af dem, der havde troet på Gud, vågnede op.

⁵³ Og da Jesus senere var stået op fra de døde, kom ligene ud af gravene og gik ind i Jerusalem, hvor der var mange, der så dem. ⁵⁴ Officeren og hans soldater, der holdt vagt ved Jesus, blev skrækslagne over jordskælvet og alt det andet, de så. »Han var virkelig Guds søn!« udbrød de. ⁵⁵ Et stykke derfra stod der en stor gruppe kvinder og fulgte med i, hvad der skete. De havde været sammen med Jesus helt fra Galilæa og havde sørget for ham undervejs.